

[J. K. Hansen]

tal om økonomien, som vi har taget ud af de forskellige rapporter. Det kan godt være, hr. Gades parti ikke har mulighed for det. Vi giver da i øvrigt gerne vore oplysninger videre. Disse udregninger må hr. Gade gerne få.

Vi har altså regnet ud, at en ren jernbaneløsning mellem København og Malmø ikke er økonomisk bærbar. Den ville i øvrigt blive udkonkurreret af Helsingør-Helsingborg-overfarten, det vil sige, at bilerne ville komme den vej og belaste Helsingørmotorvejen yderligere, altså en yderligere miljøbelastning, og det var sådan set ikke det, vi ønskede med en fast forbindelse over Øresund.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Når hr. Løvig Simonsen siger, at man har lært af erfaringerne, kan jeg ikke finde ud af, hvad det er for nogle erfaringer.

Med hensyn til Storebælt sagde man i en af rapporterne, at det, der ville ske i Østersøen, hvis man laver en fast forbindelse over Storebælt, var, at der ville være 70.000 tons torsk mindre. Men det gjorde ikke så meget, hvad der også stod i rapporten, for så kom der nok nogle andre fiskearter. Det kan man tage, ligesom man vil, men jeg kan ikke se, at man har lært af erfaringerne, for jeg mener ikke, man har nogle erfaringer at bygge på. Man har nogle rapporter, men det skal jeg ikke gå nærmere ind på, for det har jeg været.

Med hensyn til undersøgelser om tunneler og broer på Storebælt var det bemærkelsesværdigt, at alle eksperter var enige om, at biltogstunneler var det eneste rentable. Hvorfor er det så ikke det på Øresund? Det må da være noget, der siger sig selv, at DSB og SJ, altså de svenske jernbaner, vil få en fordel, hvis også de skal fragte bilerne over. Når så oven i købet tunnelen er billigere og de får hele indtægten, må det da være en fordel, og så kan man godt lade være med at sige, at det ikke har noget med Femern at gøre. Hvis man stemmer ja til en fast forbindelse over Øresund, så får man en fast forbindelse med Femern, selv om det først er om 10 år. De to ting hænger simpelt hen uløseligt sammen. Derfor er det altså ikke bare 24 mia. man taler om. Det er meget mere med renter, det er næsten det dobbelte.

Formanden:

Hr. Gade for en kort bemærkning. Så skal vi til at afslutte de korte bemærkninger i denne serie, men jeg har noteret hr. Løvig Simonsen.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg har i hvert fald tre, jeg skal svare. Må jeg sige til hr. Løvig Simonsen, at det er at snakke udenom. Det, der er realiteten, og det, vi debatterer i dag, er, at Socialdemokratiet positivt vælger af egen drift at øge risikoen for at skabe problemer i Østersøen. Det kan jeg ikke forstå at man gør af egen drift. Risikoen er jo øget, det kan vi vel ikke være uenige om, på grund af gennemstrømningsproblemer. Vi ved af erfaringer fra Storebælt, at der, når man begynder at løse det med afgravning osv., så opstår nye problemer, og at man så ikke har styr på det. Vi ved ikke nok, og så må vi vel være enige om, at der er en risiko. Det er den, Socialdemokratiet siger det er villigt til at betale for en løsning, som så på alle andre områder også er forkert. Det er det spørgsmål, der er grundspørgsmålet til Socialdemokratiet.

Må jeg så sige til trafikministeren omkring trafiktallene, at jeg ikke har talt om 55.000. Jeg har talt om 6.000 til 9.000 og har illustreret, hvor mange det var. Jeg har spurgt, hvorfor i alverden man bygger sådan en stor bro til det. Det fik jeg ikke noget svar på. Jeg fik det svar fra trafikministeren, at der kun var lidt flere på Farøbroerne. Når jeg rejser derned og kigger på dem, konstaterer jeg da også, at det er noget af et monument på en forkert trafikinvestering, som har kostet staten og skatteyderne en bunke penge unødigt, fordi der var nogen, der syntes, det var så vigtigt med sådanne prestigebyggerier, der efter min bedste overbevisning var meningsløse.

Så siger trafikministeren, at den danske regering holder fast på takstpolitikken, og her kommer jeg til noget, når det er De Konservative, jeg diskuterer med. I er da fantastisk dårlige købmænd, hvis jeg må sige det på den måde.

Formanden:

Man må faktisk ikke tale direkte, nej.

Gade (SF):

Det må jeg ikke, nej. Men der var flere køb-